

“... О, неразумни и юроге! Защо се срамуваш да се наречеш българин и не четеш, и не говориш своя език?”

Или българите не са имали царство и гържава? Толкова години са царували и са били славни и прочути по цялата земя и много пъти са взимали данък от силни римляни и от мъдри гърци. И царе, и крале са им давали своите царски гъщери за съпруги, за да имат мир и любов с българските царе. От целия славянски рог най-славни са били българите, първо те са се нарекли царе, първо те са имали патриарх, първо те са се кръстили, най-много земя те завладели. Така от целия славянски рог били най-силни и най-почитани и първите славянски светци просияли от българския рог и език, както и за това погред написах в тая история...”

*Паусий Хилендарски
из „Славянобългарска история“*

*Света гора - Хилендарски манастир
1762 г.*

ЗАДЪЛЖЕНА ЛИ Е БЪЛГАРИЯ НА РУСИЯ?

Някога един велик мислител е казал: “Историята учи, че народите не се учат от историята.” На пръв поглед като че ли тази максима е писана специално за нас, българите, и то във варианта: Историята учи, че българският народ най-малко се учи от историята и постоянно повтаря грешките от своето минало. Особено през последните 150 години. Мотивите за такова твърдение са следните:

1. Ние, българите, сме прекалено толерантни и доверчиви и затова гърци, сърби, румънци и турци изключително лесно приспиват нашето внимание с елементарни ласкателства за братство, след което винаги ни хващат неподготвени за техните коварства и винаги са ни забивали ножа в гърба.

2. Ние, българите, не си познаваме добре приятелите и неприятелите и много лесно причисляваме към приятелите и най-страшните си врагове, които денонощно кроят нашата погибел.

За съжаление има голяма доза истина в такива твърдения, обосновани с тези мотиви. Но главната причина за това е фактът, че нашата истинска история за някои периоди и взаимоотношения с някои страни е недоведена или фалшифицирана. Особено историята за взаимоотношенията ни с Русия, които отношения са изиграли решаваща роля за окастриянето на България с територии и българско население в полза на нашите съседи – Сърбия, Гърция, Румъния и Турция. Но, разбира се, взаимоотношенията с официална Русия – царе, императори, правителства, министри, дипломати и др. официални лица, които винаги са били антибългарски настроени и винаги са действали срещу българския род. Тук не става въпрос за обикновения руски народ, една голяма част от който има български корен и който е изстрадал стократно повече от своите разбойници управници.

И главната беда за нашия народ идва от факта, че руската дипломация вече столетия използва едни и същи методи за

приспиване на нашето внимание. А те са добре нагласени, многократно повтаряни сладникави митове и легенди за славянството, освободителните мисии и т.н.

Така например за Руско-турската война 1877-1878 г. постоянно ни се натяква, че е водена специално за нашето освобождение, със Санстефанския договор Русия безкористно възстановила Велика България, която пък западните сили на Берлинския конгрес разкъсват безпоощадно.

Били сме задължени до гроб на Русия за Освобождението си – това ни се натякваше 130 години.

Да видим сега фактите.

1) Съгласно чл. 19 на Санстефанския мирен договор по руски изчисления всички разходи, загуби и вреди от войната възлизат на 1410 млн. рубли, или приблизително равни на 4300 т злато. Тази сума се заменя съгласно Санстефанския договор и по предложение на Русия за Северна Добруджа и земи в Кавказ. Значи Русия е обезщетена с люлката на българската държава - Северна Добруджа, която територия от 15 000 кв. км, Русия след това я дава насила на Румъния в замяна на Бесарабия. Само дотук България си е платила богато и пребогато за всички евентуални задължения към Русия и то по начин, избран, предложен и наложен от Руската империя.

2) С руска помощ на Сърбия е дадено българското Поморавие с градовете Ниш, Пирот, Лесковац и Враня, където сръбските власти веднага започват варварско посръбчване на етническото българско население, при което изпреварват стократно турците със своите зверства и жестокост.

3) За броя на загиналите руски войници във войната 1877-1878 г. 130 г. постоянно ни се натякваше, че са загинали 200 000 руски войници. В тази лъжа бяха впрегнати даже всички български държавни институции, включително и църквата. А истината съгласно науката и съгласно руските официални данни е следната: Във войната 1877-1878 г. минават Дунава около 185 000 руски войници, от които 22 391 загиват в сраженията. И една подробност, във войната загиват и над 30 000 българи, за които

рядко ще се чуе дума, а за строеж на паметници и днес никой не говори. Кому и защо бе необходима тази опашата лъжа за 200 000 убити руски войници, след като сме братя славяни? Отговорът е един-единствен, макар и много жесток: Само на хора с нечиста съвест и задни мисли, които искат българският народ да се чувства вечно загължен, постоянно виновен и оттам - вечно зависим, следователно подчинен.

4) Досега умишлено се премълчаваше фактът, че за девет-месечната окупация на България от руските войски съгласно Берлинския договор сме изплатили на Русия за направените разходи от окупационните войски сумата от 10 618 250 рубли и 43,5 копейки, равни на около 32 т злато по онова време.

5) Досега изцяло се премълчаваше или замазваше фактът на всеотдайната руска подкрепа за Сърбия, Гърция и Турция в антибългарската им политика, особено в съвместния им варварски терор над българското население в Македония и Тракия.

6) Много малко е казано досега за решаващата роля на Русия за погрома на България през 1913 г. и последвалото с тоталната руска подкрепа разбойническо разграбване на българските земи от съседните страни. За пръв път след 9.IX.1944 г. фактите се показаха в цялата им светлина в книгата на Янко Гочев "Руската империя срещу България", издадена от нашата поредица "Сите българи заедно".

Посоченото дотук е само една нищожна част от историческите факти, доказващи, че ние, българите, съвсем с нищичко не сме загължени на Русия, даже напротив. Хиляди автентични документи съвсем нагледно показват, че:

1. Няма нито една заробена българска територия след 1878 г. от нашите съседи без решаващата "братска" подкрепа на руската дипломация.

2. От 1878 г. до 1989 г. няма пролята нито една българска бежанска сълза, за която да няма решаваща заслуга руската политика и нейната дипломация.

3. Ако някой трябва да е загължен навеки, то това е Русия,

която следва да храни вечна признателност и уважение към българския народ, дарил я съвсем безкористно и братски с писменост и православно християнство.

В тази песнопойка показваме част от оригинални исторически документи, от които читателите ще прочетат мненията на едни от най-великите българи, в чийто патриотизъм никоой не може да се съмнява, становища на известни български политици, чужди учени, гаже и руски тържавни дейци. Те повдигат малко завесата върху същността на руската политика спрямо България през XIX и XX в. В песнопойката е включено съобщение на в. “Стандарт” от декември 2006 г., от което се вижда, че единствено Русия и Сърбия подкрепиха в Съвета на Европа регистрацията на партия ОМО “Илинген-Пирин”. Подкрепиха регистрацията и то независимо от факта, че в подиската до съда са включени психичноболни, умрели, малолетни и умишлено заблудени лица. А Русия подкрепи регистрацията на ОМО “Илинген – Пирин”, независимо от всеизвестния факт, че тази организация базира своята дейност на най-гнусната античовешка и подчертано антибългарска лъжа – македонизма. С тази си подкрепа за регистрацията на ОМО “Илинген – Пирин” Русия реално подкрепи геноцида над българите във Вардарска Македония, подкрепи избиването на десетки хиляди българи, защото искаха да запазят българското си име и не искаха да се помакедончат. Със застъпването си за проповедниците на историческата помия – македонизма, в България Русия одобри затворническите мъчения на стотици хиляди българи в концлагера Македония и прогонването на хиляди българи от бащините им домове.

Разбира се, има и нещо положително:

Защитата на Русия за регистрацията на ОМО “Илинген – Пирин” отвори очите и на най-непросветените, които разбраха, че антибългарската лъжа – македонизмът, е отколешно руско-сръбско изобретение, специално сътворено за унищожаването на всичко българско по Вардарска (Сръбска) Македония. Но честно да си кажем, тези действия на Русия нямат нищо общо с

братската дружба, нищо общо със славянството и особено пък нищо общо с православно християнство. И тези действия въобще не са българолюбиво деяние и повод за благодарност, задълженост и вечно приятелство.

Затова ние продължаваме с издаването на нашите песнопойки и книгите от поредицата “Сите българи заедно” да показваме фактите такива, каквито са, с познаването на които да се предпазим от някои самообявили се фалшиви нам приятели. Защото не е случайна молитвата: “Пази ме боже от приятели, от враговете сам се пазя”. Или най-главната ни задача е да се опазим от коварните лъжливи и фалшиви приятели. Само тогава няма да бъдем хванати неподготвени, само тогава нашата родина България ще върви напред и само тогава ще можем да бъдем сите българи заедно и през следващите столетия и хилядолетия. Само тогава сите българи заедно ще можем спокойно да говорим на български език, да четем българските книги, да пеем българските песни и да играем българските народни хора. Само тогава ще можем да помогнем на поробените си братя в Сърбия, Гърция и сърбокоминтерновския концлагер Македония.

Никола Григоров

Гьорче Петров

ГЬОРЧЕ ПЕТРОВ

“...Македонското население се състои от българи, турци, арнаути, власи, евреи и цигани.

Българи. Пелагонийското поле е естествена равнина,... от Прилеп до Лерин. Населението на цялото поле е българско.

Тетовската кааза брои около 30 000 души. По народност те са: българи, арнаути, турци и цигани.

Кратово има 1 030 къщи, от които 300 са български, 720

турски, 4 цигански и 2 гръцки.

Крива Паланка има около 727 къщи, от които 202 са български, 45 цигански, а останалите – турски.

Кочани има 1090 къщи, от които 315 са български, 100 цигански, 20 влашки, а останалите са турски.

Раговиш има 1100 къщи, от които 700 са турски, 400 – български. Има и цигани до 300 души...”

Откъси от книгата
“Материали по изучаването на Македония”, изд. 1896 г.

И Гьорче Петров варварите фалшификатори, сърбокомунисти от концлагера Македония нарекоха етнически македонец. А какъв е той, какви хора са живели във Вардарска Македония, съвсем ясно личи от неговата книга, написана през 1896 г. специално за нуждите на българската армия. **Никъде при неговите обиколки из Македония Гьорче Петров не е зърнал даже за миг нито един кьорав, куц, сакат или пембян етнически македонец.** Жалкото е обаче, че и днес има идиоти, полуидиоти и кръгли идиоти, които наричат Гьорче Петров етнически македонец. И още по-жалкото е, че днес все още македонизмът се поддържа освен от българомразката Сърбия, и от православнохристиянската, славянската и уж братската Русия.

О, времена! О, нрави!!!

Н. Григоров

ПИЕМЕ, ПЕЕМЕ

Три девойчина в ладна меана
една од нх по-насмеяна
и три млади прилепчанчина
пият, пеят и се веселат.

*Пр.: Пиеме, пееме чаши празнике
рујно вино цървено
вино цървено, вино румено
само за нашта любов.*

2

Ми наточила вино цървено
трекя мома битолчанка
ми се залюби прилепчанчето
во личната битолчанка.

Пр.: ...

Пракям те аз стани наточи
та да гледам църни очи
да я любам тая мома
со неа ке бегам аз.

Пр.: ...

Три девойчина в ладна меана
една од нх по-насмеяна
и три млади прилепчанчина
пият, пеят и се веселат.

*Текст и музика: народни
Аранжмент: Никола Ваклинов*

АЙДЕ, АЙДЕ, БРАТЯ БЪЛГАРИ

Айде, айде, братя българи
поклон да сторим до земята
на нашта войска прославна | 2
що е со храброст най-прочута

Пр.: Те создаде Аспаруха
славна наша армия
в битки славни со врагови
ти опази я България.

Теб царе велики водия
на бой за царство българско
граници со теб Симеона | 2
тури ги на трите морета.
Пр.: ...

Ти на Шипка си се прослави
на Сливница сърбите срази
във войната чудо направи | 2
и байряци бойни опази.
Пр.: ...

*Текст: Никола Григоров
Музика и аранжимент: Никола Ваклинов*

*Песента е посветена на славната
българска армия, гала всичко, на което е
способна, за обединението и оцеляването на
майка България.*

Н. Григоров

СЕ СОБРАЛИ БАШ КОМИТИ *(Песен за Васил Левски)*

Се собрали баш комити
се собрали баш войводи
ке се колнат за Родина
ке се колнат за българско. | 2

Божата книга разтворил
скръстил пищов и камата
Васил Левски ги сбореше
на свята клетва словата. | 2

Хей вие храбри юнаци
со кръста ке ви заколна
до смъртта да се борите
за нашта мила свобода. | 2

Ние сме горди българи
нищо чуждо не сакаме
но нашта земя българска
на никој не я даваме. | 2

Текст и музика: Никола Григоров
Аранжмент: Никола Ваклинов

ОЙ ТИ, МОМЕ, ЛУДО ЛИ СИ

Ой ти, моме, лудо ли си | 2
ой ти, моме, лудо ли си, леле | 2
що любиш, що мамиш мойто братче /2
Само ти се братче лъже | 2
само ти се братче лъже, леле | 2
по мойте, по мойте русите коси /2

Ой ти, моме, лудо ли си | 2
ой ти, моме, лудо ли си, леле | 2
що любиш, що мамиш мойто братче /2
Само ти се братче лъже | 2
само ти се братче лъже, леле | 2
по мойте, по мойте църните очи
по мойте, по мойте гайнани веги

Ой ти, моме, лудо ли си | 2
ой ти, моме, лудо ли си, леле | 2
що любиш, що мамиш мойто братче /2
Само ти се братче лъже | 2
само ти се братче лъже, леле | 2
по мойта, по мойта медната уста /2

Ой ти, моме, лудо ли си | 2
ой ти, моме, лудо ли си, леле | 2
що любиш, що мамиш мойто братче /2
Само ти се братче лъже | 2
само ти се братче лъже, леле | 2
по мойта, по мойта рамната снага /2

Текст и музика: народни

Аранжмент: Никола Ваклинов

СНОЩИ МИНАХ

Снощи минах, снощи минах
покрай Райска градина.
Там си видох, там си найдох | 2
дор два гола цъфнати.

Не са били, не са били
до два гола цъфнати.
Най су биле, най су биле | 2
до две гуши влюбени.

Ем се любат, ем се гърлат
ем си тихо сборуват.
Кажу, мила, кажу, драга,
що е най-милно на свето.
Дали пари или руба,
или истинска любов.

Нито пари, нито руба
са най-мили на свето.
любовта е, любовта е,
любовта е най-мила
мерак, мерак, меракот е,
меракот е до гроба.

*Текст и музика: народни
Аранжмент: Никола Ваклинов*

НИЗ ДВОР СЕ ШЕТА СПАЙО

Низ двор се шета спайо, пръсти кърши
пръсти кърши спайо, солзи рони
го до гледа млада невеста, па му вели
ем говори. /2

Ой спайче, мори, младо спайче,
що си толко спайо нежалено,
дал невеста ти е лоша, ил имане не ти
гонесе. /2

Ти мен ме питаш, мори, млада невесто,
ти мен ме питаш, мори, аз ке ти кажа,
во петото тежка сватба, во събота
войник отидох. /2

Кога се вратих, мори, яз от войска,
мойта невеста се премажи
со друго либе, тя си отиде, затоа сум си
нажалено. /2

Текст и музика: народни

Аранжимент: Никола Ваклинов

СНОЩИ ВЕЧЕР

/на М.Л.А./

Снощи вечер с мойто либе
двайца бехме, си сборехме
кажи, мила, кажи, драга, | 2
що най-много ти се сака.

Кат ме питаш, мило либе,
що санувам, ке ти кажа,
що ми сърце сака, либе, | 2
що душата ми е жедна.

Сакам ние, мило либе,
да сме живи, да сме здрави
и да идем надалече | 2
в малка къща в планината.

Буен огин да напяля,
руйно вино да наляя
сняг да пада, а до огин | 2
ние двайца да се любим.

Текст и музика: Никола Григоров
Аранжимент: Никола Ваклинов

Човекът е човек, когато е до него
Любимият човек.

Н. Григоров

ЛЕНЧЕ БРЕ, ДУШО

Ленче бре, душо, Ленче бре, сърце
умирам, загивам за тебе, | 2
кога помина, кога замина
покрай твоето дюкянче, аман, Ленче бре.

Пр.: Върви, лудо, върви, младо, файда си нема | 2
Мое лице бело румено е армасано.

Ленче бре, душо, Ленче бре, сърце
умирам, загивам за тебе | 2
къде да одам, тебе те гледам
сърцето мое ке пукне, аман, Ленче бре.

Пр.: Върви, лудо, върви, младо, файда си нема | 2
Мое лице бело румено е армасано.

Ленче бре, душо, Ленче бре, сърце
умирам, загивам за тебе | 2
сал да те земам, яз ке те грабав
цял век да бидеш со мене, аман, Ленче бре.

Пр.: Върви, лудо, върви, младо, файда си нема | 2
Мое лице бело румено е армасано.

Текст и музика: народни
Аранжимент: Никола Ваклинов

ТАМ ДАЛЕКО МАКЕДОНИЯ

Там далеко Македония,
там далеко покрай Раговиш,
гарван грачи птица зловеща,
село Гарван мъртви оплаква. /2

Тамо минал сърбин Маткович,
мирни люде войска сардисал.
Стари, млади - синджир навързал,
без жал сите лично застрелял. /2

И паднали двајсет и осем
затуй, че са били българи.
Баба Цвета кат ги видела,
сърце пукна, жална умрела. /2

Там далеко Македония,
там далеко покрай Раговиш,
гарван грачи птица зловеща,
село Гарван сърби прокллина. /2

Текст и музика: Никола Григоров

Аранжимент: Никола Ваклинов

*Посвещавам тази песен на варварски
избитите 28 мирни селяни само защото са
били българи, от сръбския жупан Добротица
Маткович на 2 март 1923 г. край с. Гарван,
Раговишка околия.*

Н. Григоров

СЕДНАЛА РАДКА ДА ТКАЕ

Седнала Радка да ткае | 2
на комшийското разбойче.

Само що ми Радка седнала, | 2
бърдото го е скършила.

Викнала Радка да плаче, | 2
ох, леле, боже до бога.

„Мене ми се скърши бърдото, | 2
бърдото беше комшийско”.

Я дочуло момче градовче | 2
и на Радка вели, говори.

„Не плачи, Радке, не жали, | 2
яз ке ти бърдо направам.

Яз ке си одам в планина, | 2
да си наберам гренчиня.

Бърдото ке ти направам
и ке те земам невеста." /2

Текст и музика: народни

Аранжмент: Никола Ваклинов

ВО РОДНО СЕЛО

Во родно село појдох со радост
мајка да вида, да я зарадвам
малко я видех, тя се разболе | 2
болест неверна си я умори.

Не ке забравя мигът последен
кога со мајка ний се простихме
без да продума, тя ме прегърна | 2
солзи пророни и ме целуна.

Во родно село пак ке си одам,
но мойта мајка не ке я видам,
само на гроба свещи ке паля, | 2
солзи ке роня за теб, мајчице,
за теб, мајчице. /2

*Текст и музика: Никола Григоров
Аранжимент: Никола Ваклинов*

*Песента е посветена на моята незабравима
мајчица Стоица Димитрова Григорова,
посветила целия си живот на своите деца!*

Н. Григоров

ТРЪГНА МИ ЛЕНКА

Тръгна ми Ленка на воденица,
жито да мели, бела пшеница.
Па ми товари мори криво магаре,
криво магаре мори баш магарица. /2

Ми я причекал чичо Янкула,
чичо Янкула стар мераклия:
„Постой невесто мори да ти помогнам,
вренки да кренам мори, да разтоварам.” /2

Не и ги кренал тежките вренки,
тук ми я грабнал убава Ленка.
Ем я постегнал мори, ем я пощипнал,
на бело лице мори белег направил. /2

Писна ми Ленка „Ох, леле, боже,
како ке одам жива до дома.
Белким мажо ми мори ке ми опрости,
ама свекърва, леле, ке ме разкости.” /2

Текст и музика: народни
Аранжимент: Никола Ваклинов

АЙДЕ РАЗБОЛЕ СЕ МОЙТО ЛИБЕ

Айде разболе се мойто либе
во тугя земя
айде нема рога да го вида | 2
оти ке умре.

Айде пратил писмо, мила майко,
язе да ида
айде яз да ида, мила майко,
да го вида
айде да го вида, мила майко,
па да си умре.

Айде немой, керко, немой, душо,
многу е далеку
айде немой, керко, немой, душо,
сме сиромаси
айде немой, керко, немой, душо,
многу е далеку.

Айде ке прогадем, мила майко,
гердан и колан
айде пак ке одам, мила майко,
да го вида
айде да го вида, мила майко,
со него да умра.

Текст и музика: народни
Аранжмент: Никола Ваклинов

ЗАСПАЛА ЯНА

Заспала Яна Яница, леле,
заспала Яна Яница
на майкино си колено, | 2
а майка ѝ я будеше.

Пукнала, майко, треснала, леле
пукнала, майко, треснала,
ай що бех сладко заспала | 2
и сладок сон си сонила.

На сон дойдоя три луди, леле,
на сон дойдоя три луди,
първи ми даде яболка,
втори ми даде злат пръстен, | 2
трети ме мене целуна.

Той, що ми даде яболка, леле,
той, що ми даде яболка,
зелен да биде, кат нея, /2
той, що ми даде злат пръстен,
низ него да се провира.

Той, що ме мене целуна, леле,
той, що ме мене целуна,
дай ми го, мале, на яве | 2
со него век да векувам.

Текст и музика: народни
Аранжмент: Никола Ваклинов

МОРЕ КОГА ПОЙДОХ

Море кога појдох, мила мамо,
кон да појам на кладенеца | 2
море там си најдох, мила мамо,
едно лично лудо-млаго. /2

Море очите ѝ черешови,
лицето ѝ јасно сонце, | 2
море учи, майко, подучувај,
що да правим да ја земам. /2

Море слушай, синко, стара мајка,
не лудувај по момето, | 2
море момето е погодно,
погодно во комшии. /2

Море ке ја грабам, мила мамо,
ке ја грабам, да ја земам, | 2
море ке ја носам, мила мамо,
ке ја носам во одаи. /2

Текст и музика: народни

Аранжмент: Никола Ваклинов

ВЕСЕЛИ ЗЛОПОЛУЧИЯ, РАЗКАЗИ, 1940 г.

...А когато ние полюбопитствувахме да узнаем политическите умозаклучения на великият гаскалос, той ни каза една подобна реч:

– Аз съм прочел историята и Александрията сущо знам. И за великите царета имам подробнейши познания: за царя Дария и за Пора индийски, и за Клеопатра Нилская, и за още множество величия. Но това, което знам навярно и съм разсуждавал за него, то е, че **чуждото нещо всякога си остава чуждо, сиреч за нас може да бъде велико само нашето си.**

Трифон Кунев

По тая причина, който българин каже „Русия е велика – да бугем с нея“, той е заблуден zelo: и който каже сущото за Аустрия, тоже согрешава. А требува да се възвеличава токмо Мати Болгария. Аз, гаскал Нено, презирам сос велика ярост всички ония малодушни човеци, които се величаят и се казуват русофили или же аустрофили, или же туркофили и други подобни фили. Ибо достойно ест българину да обича отечеството свое с любов изрядна.

Трифон Кунев

ПРЕДГОВОР КЪМ "СЛОВО О ПОЛКУ ИГОРЕВЕ"

Мие за българский язык бройме тој язык, кой ся говорят по цела Македония, Тракия и България, между говорите на кой има малумного разлика, но мие, както и секой българин не кьсоглед, не можиме да речеме, що словото рька или вода е македонско или тракийско, а **рька, в о д а е б ъ л г а р с к о**, защото нема македонци, нема тракийци като отделини народи, а има само славяне-българе, които живеят по речените места, имената на кои, може би, имаят си право в землеписанието, а не в народността; накъсо да речиме, има един целен народ българский и един язык българский, който, как и секой, кой му драго, другий язык, ся делит на наречия... И така мие мислиме, що не е наша погрешка, ако на читателите ще им са паднит да четат р ъ к а, в о д а, п л а н и н а, а в друго место рька и

Райко Жинзифов

в о г а, п л а н и н а и пр. Исто тако мие писахме п ъ т и пат, мѣчно и мачно, рѣка и рака; харно ли мие сторихме, или лошо – това с друго питанье; само сакаме да кажиме, що тие разлики на языкът ни беха нам по-малко или повече познати и не сет погрешки от незнание; но со се това мие не щеме ни да помислиме, а камо ли да кажиме, що изучихме языкът си, колку що треба. Нека при това забележиме, що може би на читателите ще са покажат, що некои си слова в преводът ни сет земену из руският язык; мие не казваме да не е влегло в него некакво си руско слово, но пак казваме, що премногу слова, ако и еднакви с руските, не сет земену из руският язык, но има ги в нашият язык; кой искат да се

уверит, що това е така, нека прочитат нашите народни песни. **Още е далеку това време, кога сите българи ще пишат еднакво без най-малка разлика. Що ще дойдат такво време, верваме, и твърдо верваме, но кога, не ся знаит; али сега засега стига и това, що сосем разбираме едн друго, кога пишмие...**

Райко Жинзифов

ПРЕДИСЛОВИЕ КЪМ ПРЕСЕЛЕНИЕ В РУСИЯ

Тъжни времена прекарва днес нашето Отечество България. Като оставим настрана сестра Сърбия, священный троен съюз, в който участвуват тримата императори и който има за цел да варди да не се пролива капка човешка кръв – всеки честен човек, който може да мисли и да разсъждава що е годе, ще се съгласи с нас, **че най-големият ни неприятел днес е официалната Русия.**

Няма пакост, няма мерзост, даже и подлост, коюта да не е пунала в ход тая гържава начело с нейний Гирс* и Катков** от 6-ий септември насам, т.е.

* Николай фон Гирс (1820-1895) - руски дипломат, министър на външните работи на Русия по това време.

** Михаил Катков (1820-1887) - известен руски реакционен публицист и панславист. Чест прицел на перото на Захарий Стоянов. Бел. ред.

от този знаменит ген, когато ние почнахме своето истинско политическо и самостоятелно съществуване. В Цариград ли, в Пирот ли, в Букурещ ли, се засмее и българският Бог руското правителство тича да сvari да разваля и да пакостничи.

...О, пусто да остане подобно съединение! Ние го нежеламе и на най-върлите си душмани. **Джанъм, ние искаме да имаме история, минало, свои герои, наше „ура“.** Как не могат да разберат това московските славянофили? Ревне ни са, ей така, щото между безбройните чужди паметници по всичките краища на Отечеството ни да има запазено и

Захари Стоянов

едно къошенце наше, българско. Искаме да видим ние, че между различните площади и улици на градовете, украсени с имена: "Московска", „Александровска“, „Аксаковска“, „Паренсова“, "Гуркова", „Славянска“, „Николаевская“, „Невская“ и пр., **да блещука и нещо като: „6-ий септември“, „Сливница“, „Драгоман“, „Батенберг“ и т.н.** Лошо ли искаме? Лошо-добро, искаме си го у нас, дома, на бащиното си свято огнище. Чуждото ние не щеме; но желали бихме, щото и чуждите да си погръпват покровителската ръчица от нашето, защото тя може и да бъде опарена, не основана на много закони, а в такъв случай християнската любов почва да капризничи...

Но ще да кажат мнозина: **„Русия беше, която ни освободи.“** Да, това е вярно, това е велико събитие, ние сме благодарни на покойният Александар II, името му ще бъде у нас священо до века, благодарни и признателни сме на целият руският народ. **Но трябва ли да бъдем благодарни и за това, че Русия ни освободи, за да ни зароби отново – нещо, което тя доказа вече от 6-ий септември насам?** Ние сме благодарни на руският народ, който никога не ни желае злото, защото е удушен повече от нас, както бяхме в турско време; благодарни сме и на покойният император; но не и на днешното руско правителство, състоящо се от 5-6 души узурпатори. Това правителство иска да ни глътне. Не го искаме, защото то има: бесилки, Сибир, Сахалин, III отделение, тюрми, нагайки, камбани, шпиони и прочие. Ако то иска да има с нас братски и човечески съюз – добре дошло. Но то иска гружбата на вълка с агнето!..

Захарий Стоянов

Руското правителство, кое досега лъстеше нашите добродушни българи със всякакви лукави и лъжовни обещания, днес вече открива булото си и явно показва убийствената и злобната си политика към тях. То е наумило и труди се с всичките лукави и безчестни средства да разори и опустоши милото ни Отечество България и да уникакви нашата народност, самото нам скъпоценно и свято наследство!

Руското правителство с предателски начин е успяло да издействува ферман от Портата, в който му се допуща да преселва българите в своите омразни пустини. От него подкупени безчувствени някои си българе скитат се по бедна България и мамят простодушнаго народа да се пресели в Русия, като му правят много лъжовни и мечтани обещания!

Във Видинската бедна област тия народоубийци са успели да придумат и измамат множество челяди и във Видин се е отворила явна канцеларця, де ходят тия окаяни Българе да се записват за преселение в Русия, като им дават и нещо си пари да ги заловят по-добре и като ги заплашват лъжовно чрез под-

Георги Раковски

купниците си и от страна уж на турското правителство, че ако не се преселят в Русия, щат ги пресели после насила в Азия. Лъжа лукава! Само да измамят простото народа да се пресели.

...**Всякога проклета Русия, когато е имала бой с Турция, лъгала е бедните простодушни Българи, че уж за тях отваря такъв бой и че уж тях ще да освободи! Но нейната цел всякога е била да им разори милото Отечество и да ги преселва малко по малко в земите си.** Нейната злобна политика се познава твърде добре и от това, **щото тя ни в един си разговор с Турция нищо добро не е споменала за Българи, ако и да е имала най-добри удобства за това.** Тя всякога е само своята политика гледала, а собствено за завладетелните си планове е имала грижи, как по-добре да ги приложи в действие. **На това тя, освен лукавщини, безбожно е употребявала за оръдие и православната вяра и ползувала се е от по-набожните и простодушните Българи, които в тях времена са гледали на нея като на един спасител!**

Тя най-много е противодействувала, в последните дни, и на нашия свещен за духовенството Въпрос и употребила е всички лукави средства да унищожи това народно искане, та да останат Българите пак под гръко-фенерското духовно робство; защото тя знай, че ако Българите добият независимото си свещенство, то не ще ѝ веки допусне да маме и разорява българският беген народ, както е досега струвала и днес струва.

Георги Раковски

– Жалостни слухове достигат до нас из руска Бесарабия, т.е. из оная обетована земя, в която една част от нашия народ намери прибежище в страшните години на своите страдания. **И там, както и на всяко друго място, българинът е биен, обезчестен, излъган, съсипан и наказан по закона на варварския деспотизъм!** „Кажете ни, пита един наш приятел из Комрат, виждате ли вие край на българските страдания? В Турция ни мъчеха и предаваха едно време като скотове, а днес душат всяко едно стремление към човечески живот; в Румъния ни преследваха и продаваха на турците, а днес с още по-голяма енергия ни лъжат, експлоатират, обират и отнемат всяко едно средство за съществуване; **"Сърбия ни е**

Христо Ботев

лъгала със своя шарлатан-
ствуещи патриотизъм в
продължението на всичкото
свое съществуване и още
дълго време ще да ни лъже и
ще да се ползува със силите,
с доверието и с глупостта на
нашите неразбрани патриоти;
а Русия, тая мнима защитница
на славянството, тя употре-
блява още по-радикални сред-
ства, за да изтрие от лицето
на земята българските ко-
лонии. Тя отне земите на
колониите, погложи ни с
всичката своя немска стро-
гост и подглот под закона на
„общата повинност“ и когато
ние пожелахме да оставим
пепелищата на ногайските

татари, които трудолюбивата българска ръка преобърна на рай, и да се върнем в своето старо отечество, изпроводи няколко черни български души, за да ни отвърнат от това намерение. Но това, което не можеха да направят устата на прогадените блюдолизци, направиха казаците със своите сулци и камшици и с копитата на своите коне, направи правителството със своите тъмници, със своя Сибир и със своите 25 по гърба. Вие няма да повярвате, ако ви кажа, че в едно село (?) казаците извързаха всичките старци, мъже и ергени и като ги изпроводиха "куда Макар телят не гонял", не оставиха ни една жена необезщетена, ни една мома неразвалена, ни едно дете неизнасиловано. Тия изпокрагоха имането и покъщнината на селяните, изпоклаха им птиците и добитъка и всичкото това премина ненаказано от страната на правителството. На места даже и кръв се проля! Кажете ми после това – не ще ли нашият народ да заеме мястото на евреите в Европа? Не е ли всичкото това знак, че този народ се смяташе, и сега даже се смята, за стока, с която всеки има право да се обръща както иска? На нашите викове за свобода, на нашите стремления за братство и за съединение със славяните и на нашите трудове за прехраната на

тираните никои почти не обръща никакво внимание.

В. "Знаме", год. I, бр. 13, 04.04.1875 г.

Официалният блясък на шипченската среща, гръмовитите манифестации на българските войски, шумните тренове, параходи, екипажи и пр. – всичко това може да завладее и разтупка сърцата, може да увлече душите, но едно само не може: да покрие и забърше след Шипченската история на Македония.

Колко грозна е тая история! И ние се питаме: какво би трябало да прави оня там заг Рила, когато свободният българин празнува своето освобождение?

Да се моли за дългоденствието на „усмирителя на бунтовниците“ Зиноевца ли?

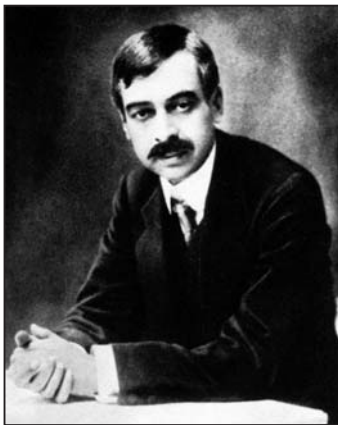
Да се моли за здравето на „достойния защитник на угнетените“ – Машкова ли?

Да празнува 7-годишнината на богоугодното руско-австрийско съглашение ли?

Да. В гните на славните шипченски тържества той не може да си припомни нищо друго... Той иска милост – не му се даде; иска туй, що му бе дадено – и то не се даде; поисква, най-сетне, да помисли сам за себе си – и тук братска ръка се изпречи и го спря...

Освободителят на България стана желатин на Македония!

Тая е връзката между тук и там. Ако въз основа на миналото един българин може да казва „великий освободителю“, защо един

Пейо Яворов

македонец въз основа на настоящето да не каже: „великий джелатино“?

Ако един българин благоговее пред пролятата за свободата му руска кръв, **защо един македонец да не проклена всичките покровители на турската зверщина?**

Ако един българин може да мисли, че свободата му е гарена от Русия, **защо един македонец да не мисли, че робството му е гарено от същата Русия?**

И тук, и там изхождат от историята...

Сквернословие няма!

Пейо Яворов

Брой 30, 13 септември 1902 г.

БИОГРАФИЯ НА ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ

Делото на Каравелова, Ботева и Левски, освобождението на целокупната българска родина чрез революция беше осуетено, ако не случайно, поне твърде неочаквано. То се знае, апостолите на българската свобода не мислеха, че петвековният роб ще види боева сполука. Но те имаха предвид сигурен политически успех.

Българското движение, оставено да се развива в еднъж усвоената посока, рано или късно би достигнало целта си. Мизия, Тракия и Македония, в неразривно единство, стъпка по стъпка напред, биха получили самоуправление. Народът, изнесъл на плещите си трудната борба, горд в съзнанието на извършения подвиг, би знаел да цени благото на свободата. И нашето племе, свършило предварителната работа по формирането си като политическа единица, би се предало на тихо културно развитие, като достоен член от семейството на културните човешки племена.

Обаче Русия, възползувана от смутите в европейските турски области през нещастната 76 година, поиска да осъществи, или поне в краен случай да приближи осъществяването на своите завоевателни намерения спрямо турското наследство. Тя обяви тъй наречената освободителна война, която свърши с един съдбоносен за нас резултат: отечеството ни беше разкъсано на три части. И големият български въпрос остана да се развива при най-опаки условия, като се раздробя на сума по-малки въпроси, живи рани върху българския обществен организъм в цялост.

Тъй минаха ред години, десет и повече, в мъчителни очаквания, в праздни сънища. **През това време руското правителство употреби всички средства да покаже, че славянството и православието са две овчи кожи върху гърба на един хитър вълк.**

Официална България се луташе по кривите пътеки на дипломатията – и много естествено, вадеше очи, вместо да изпише вежди.

Пејо Яворов, 1904 г.

ЗА УЖАСИТЕ НА НОВОТО РАВНОВЕСИЕ НА БАЛКАНИТЕ

Денационализацията на Македония

Проф. Милуков

В настояще време гърци и сърби употребяват всички прости и непрости средства за денационализията на Македония. Всички български училища и черкви са преобърнати в сръбски или гръцки. Сърбите отидоха по-нататък. Те създадоха драконовски закони за убиване духа на българската интелигенция, на българското население. Всеки, който се провини даже неумишлено, да скъса телеграф, да развали железни релси или пък се намери у него оръжие, ще бъде

осъден на строг затвор. А тези, които укриват и не донасят на правителството, ще се наказват чрез изселване с цялото семейство. Изпъдените властици от Македония разправиха на комисията в София, че им била поднесена за подписване декларация, с която сами се отказват от епархията си и доброволно заминават за София, а на българското население – че стават сърби, каквито са били по-напред, но вследствие терора на комитета насилствено са били побългарени. Повече от две хиляди български учители, свещеници и граждани са хвърлени в разни тюрми, с цел да се убие духът им. А други, с по-

слаб характер, прегръщат новото положение, за да се отърват от жестоките изтезания на „Черна ръка – Мъртва глава“, партия за убиване и изстребление на българската интелигенция. **Български екзархийски учители бидоха изпратени в Белград да се фабрикуват изкуствено за сръбски учители**, та от една страна, да се покаже пред простото население, че същите тези учители, които по-напред са го учили българско четмо, сега са правоверни сърби, а от друга - след като бъдат заменени със сръбски учители, по-нататък ще бъдат уволнени.

Гърците не отстъпиха на своите братя сърби. Те унищожават всичко славянско, горят богослужебните славянски книги, изтриват надписи, а иконата св. св. Кирил и Методий е предадена на аутодафе; те убиват и арестуват. Нали Македония е населена от гърци и от сърби? Защо тая провинция не я присъединяват и изравнят по права със свободните граждани в Сърбия и Гърция? Защо създават окастрени конституции, като за чужда, населена не със свой народ страна? Защо на тоя народ гледат с подозрение и сега, когато Букурещкият мир им го повери „яко овца на заколение“?

Професор Милюков
Сп. “Илюстрация светлина”, 1914 г.

ЗЕЛЕНИШКАТА СВАТБА

На 13 ноември 1904 г. един български търговец от село Зелениче, Трифон Гатев, празнувал сватбата на сина си. Съгласно българските обичаи, той поканил на гости всички свои роднини и приятели, както и някои свои приятели турци, родом от същото село. Когато всички гости били в трапезарията, към десет и половина часа през нощта, една гръцка банда нахлува внезапно в къщата и почва да трепя, манипулирайки с хладни и огнестрелни оръжия, когото сvari: жени, мъже, деца. Никой от сватбарите не е имал оръжие да се защити. През време на клането вътре в къщата друга част от четата е поддържала непрекъснато стрелба отвън.

Андаратите са успели да убият следните тринадесет души: Стоян Гатев (44 год.); син му Григор Гатев (19 год.); Досу Вас. Стойнов (38 год.); момченцето му Владимир (13 год.); Михал Д.

Пучов (32 год.); Ламбро Кост. Стойков (23 год.); Панго Мечкаров (35 год.), родом от село Прекопана; Дори Юлманов (45 год.); турчина Хюсеин Абдул Керим (50 год.), родом от Зелениче; Аргир Пандилов– Бабата (42 год.); **момиченцето му Мария (10 год., изгорено в огъня); Лазар Коставичин (19 год.);** баба Депа Лазова (50 год.), и да ранят: Георги Костов, Слави Костов и турчина Али Бей. **Ангаратите нападнали и къщата на българския свещеник поп Георги, но като не намерили вътре никого, задоволили се да задигнат всичко ценно и по-леко за носене.** След това ангаратите си отишли, необезпокоени от никого, макар че гърмежите, в продължение на повече от час, са се слушали в Невеско – два километра далеч от Зелениче, дето е стоял гарнизонът от 250 войници.

Сборник Илинген, 1903-1925 г.

РУСИЯ И БЪЛГАРИТЕ В МАКЕДОНИЯ

По повод изявленията на руския цивилен агент в Македония Г. Демерик

Преди три месеца един от ежедневните софийски вестници обнародва следните твърде интересни изявления, направени от Г. Демерика пред един "високопоставен българин" в Цариград:

Ние, всички чужденци, изпратени в Македония да въвеждаме предначертаните **реформи, много добре знаем, както и по-напред знаехме, че болшинството там е ваше, българско.** Но ние не отидохме там да създаваме една уредена българска Македония, с цел подир време да я направим ваша. Вие трябва веднъж завинаги да се откажете от мечтата, че Македония някога ще ви принадлежи. Тя ще си остане на Турция, която ние с всички средства ще гледаме да усилим и да я направим неуязвима и по-силна от всички съседи. Ние имаме интерес Турция да е господарка на земите, които сега владее на полуострова, и да я закрепим там за дълго време. **Докато болшинството в Македония е българско, това не ще бъде възможно и ето защо една от главните ни сега задачи е да омаломошим това болшинство, да го направим еднакво силно с другите меншества, да няма то надмощието и силата на страната си и, ако може, да го сведем**

под тях, за да нямаме постоянно неприятността да се разправяме с него. За тая цел турското правителство намери за добре да прибегне до помощта на гръцките и сръбските чети, които му направиха и му правят добра служба: с това се омаломощава и разрежда българското болшинство, а заедно с туй се дава по-малък повод да се появяват чужди недоволства и порицания против турската власт, а следователно и малка причина за желание на ново намисане във веднъж предприетата акция за възстановяване добия рег в страната.

В. "Революционен лист", бр. 9 и 10, 4.XII.1906 г.

РЕВОЛЮЦИОННИТЕ БОРБИ В АЗОТ (Велешко) и поречието, 1929 г.

Нагвечер сръбската чета ме отведе на една поляна сред гора, близо край село Крапа, гдето се бяха събрали много от сърбоманите от околните села. Там „сръбският“ народ чакаше

Стефан Аврамов

да види великите гости. **Руският и сръбският консул бяха тържествено посрещнати и акламирани с „живио“.** Сръбският консул по нареждане на Григор Соколов почна да говори на събраните четници и селяни за сръбската слава, за Душана славний, за Стефан Уроша, за Марко Кралевик, за сияйната сръбска слава и за юначните войводи Григор, Тренко, Йована и др. **Той пожела да види бугаршите.** Освен мене, веднага бяха изкарани напред пленени четници от четата на Арсо Локвички и селяни, които са му давали прибежище. Отведоха ни по-

близко до консулите. На загадения въпрос от страна на сръбския консул: „Ща си ти?“ – **отговорих: Българин!** – точно тъй, както отговори преди мене запитаният бивш Арсов четник, името на когото не можах да узная. Тогава консулт почна с исторически „ганни“ и „доказателства“ да ни убеждава, че **ние и всички македонци сме прави сърби и че сме заблудени от бугарашите**. Обаче Григор Соколов му каза да не се занимава с нас, понеже сме били твърдоглави и не щял да ни убеди в истината. След много усуквания и нелепости сръбският консул завърши с възгласа: „Живяла Стара Сърбия“.

...**Аз имах силна вяра в руския консул и очаквах той да ме запита, та да мога да разменя мисли с него, обаче впоследствие разбрах, че всичко е излишно. Даде се гумата на руския консул който, между другото, каза, че на Балканите има само едно славянско племе – сръбското, че то трябва да владее Балканите и че Македония е чисто сръбска страна, и че между сърби и македонци няма никаква разлика, а колкото се отнася до българите, те са от татарско произхождение, от оргата на Чингиз хана. В едно пререкание с руския консул един от Арсовите четници му заяви: "Дядо ми е бил българин, баща ми е бил българин, пък и аз, докато съм жив, ще си остана българин". Тая смелост на характерния българин смая всички. Силно нервиран от дързостта на тоя доблестен българин, руският консул завърши с думите: „Волята на царя Николая е да бъдете сърби“, тропна с махмузите, каза куп нецензурни думи... дурак и пр., след което се оттегли...**

Стефан Аврамов

ПОГРОМЪТ НА БЪЛГАРИЯ. ВИНОВНИКЪТ, 1914 г.

Ей, Богу! Българите са били и са най-преданите хора на матушка Русия. Истината е, че самите руси не са толкова крепко предани и привързани към своя цар-баща и към своето правителство, както са българите!

Колко труд, колко бдения, колко грижи и потове коства на императора и на правителството му старанието да се докаже на българите, че за реализиране на техните идеали, за народното

единство няма по-голям враг от руската дипломация! Че тяхното русофилство, че тяхната сляпа привързаност и преданост на императора и на правителството му, е причината на станалия погром на България. Русофилството в България достигнало до игуотство. Когато руската дипломация прави пакостите, ние, българите, нарочно си закриваме очите; жумим, за да не виждаме пакостите, правени нам от Русия; "погромът ни дойде от Австро-Унгария; 16 юний е катастрофалната дата". Така казваме.

Митрополит Методий Кусевич

...Когато ние, русофилите, си деряхме гърлата да викаме: "Не е Той, а е 16 юни", императорът в Кюстенджа, пред очите на целия свят, във време на тостовите отговори, като извика гръмогласно и рече: „Аз съм, аз произведох погрома на България! О, вие слепи русофили, не ми отнимайте славата с вашето сляпо твърдене, че не съм аз и че е бил 16-и! За да се отворят очите като на вас слепци и да не ми отнемате заслугата, следователно и славата за нанесения от мене, чрез моето правителство, погром на България, аз станях шеф на полка, който пръв влезе в Силистра! Аз съм шеф на крадливия полк, който със своето първо влизане в Силистра огласи, даде сигнал за погрома на България".

"Аз станах шеф на тоя полк, за да докажа на слепите българи, че аз съм шефът на погрома, шеф за изплячкосването на България.

И нашите слепи русофили тичат при руските дипломати, превиват врат и се молят: „Заробете ни, възложете ни игото на робството, ние сме потомци на ония българи сектанти, които предадоха България на турците без война. Ние, по рождение, по инстинкт, сме предатели. Не можем да живеем независим и свободен живот. Вие, русите, изпратете ни от Петербург комисар. Не ни е потребен цар. Според хала ни, стига за нас най-много един царибаша."

Подир погрома г. Неклюдов побягна от София.

Чичо Петр, сръбският крал, го награди с най-голям орден за заслуга към сръбските интереси.

Защо кралят на Сърбия награждава един пълномощен министър, който действал в друга държава, в София, гдето е действал при цар Фердинанда и при българските кабинети – Гешов – Данев?

Той, Неклюдов¹, е работил наистина при цар Фердинанда и при българските министри, но е работил за пакост на интересите на България, а за полза интересите на Сърбия.

По заповед от своето началство, той, Неклюдов, дирижираше нашите русофилски кабинети, които му служеха за кукли, дирижирани от него, слепи оръдия.

Всяко утро той се осведомяваше от нашите министри, негови слепи оръдия, за състоянието на нашите войски, где кои части се намират, где е голямата сила и где се намира слабата ни страна.

Всеки ден Неклюдов чрез Хартвига държеше сръбското правителство в знание за движението и положението на частите от нашата армия.

Значи руското дипломатическо агентство в София е служило за шпионско отделение на сръбската армия.

Неговите органи, които му доставявали потребните сведения, били нашите министри.

Устройството на такъв един благонадежден шпионаж е принесъл най-голяма услуга за успеха на сръбското дело против България – за погрома на последната.

Ето за тази услуга на Неклюдов сръбският крал го награждава наедно с целия персонал на посолството. Не е

¹ Неклюдов – руски посланик в София по време на балканските войни.

награда "за черните очи".

Но не е само тая заслугата на Неклюгов.

Той издавал заповедите за отстъпленията и настъпленията на нашата армия.

В помощника на главнокомандующия, в генерала Савов, се съзряло и посрещнало едно препятствие за правилното командване на армията ни от Неклюгов. Затова генерал Савов се замести от генерал Радко Димитриев, най-благонадеждния, послушен русофил.

Где ги не сяеш, тамо не поникнуват руските дипломати. Във всичко ни се бъркат! Какви грижи не полагат за нашето сгромолясване?

Не 16 юний, а 18 юний създаде погрома на България, когато Неклюгов заповяда да отстъпи нашата армия по всичките линии.

Ако не беше тая заповед, т.е., ако не беше се извършило това отстъпление, цялата сръбска армия щеше да падне в плен. Тогава и гърците щяха да бъдат унищожени. Това заслужено благодеяние, принесено на сръбския народ, не се възмездява само с оргените от крал Петра.

Не е чудно, прочее, че Неклюгов, който действуваше в София, че се възнаграждава от Белград.

Митрополит Методий Кусевич

БАЛКАНСКАТА ВОЙНА И СОЦИАЛДЕМОКРАЦИЯТА

Има вече автентични данни, от които се установява, че руското правителство искаше непременно България да води войната с Турци не за това, защото Русия мислеше да направи от България една велика Санстефанска България, а не за това, че на Русия е потрябвало непременно България да стане щастлива, да стане многобройна и т.н., а защото Русия искаше да противопостави една сила, но не своята сила, а чужда, срещу Турция, да отслаби Турция, и в същото време тя искаше да противопостави една бариера на австрийския империализъм, който иска да слезе към юг, дето се препречват вече интересите на руската завоевателна политика. Русия намери този изход за себе си, за интересите на своята политика на Балканите в един балкански съюз между правителствата и династиите, който да

Димитър Благоев

послужи не на интересите на България, не за освобождението на поробените, не за национално обединение, а **един съюз, който да послужи преди всичко на интересите на Русия на Балканския полуостров.** Започването на войната с Турция при такива условия, според нас, беше една грамадна политическа погрешка, за което трябва да носят отговорност всички тези, които **искаха тази война.** При онова сблъскване на противоречиви интереси в Балканския полуостров, за голямо злощастие на балканските народи, **Русия**

можа да вмъкне, чрез династиите на Балканския полуостров, страшен раздор помежду им и по такъв начин да обърне чрез династиите, чрез правителствата и чрез още кекавата управляваща буржоазия **балканските народи в едно оръдие за прокарване на собствените си интереси на Балканския полуостров.** Действително, **в първо време съюзът се яви в интерес главно на Русия.** Русия действително имаше едно нещо, в което, може би, грешеше – тя имаше преувеличено мнение за силите на Турция и едно по-долно мнение за силите на балканските народи. На всеки случай нейният разчет е бил този: чрез този съюз, най-малкото, да отслаби Турция, да тури една преграда на австрийския империализъм на Балканите.

Когато тя видя, че силата на турската империя не е тъй грозна, че тя **можа да бъде поразена от балканските съюзници,** тогава тя видя каква опасност представлява за нея балканският съюз, тогава тя видя, че **България действително отиде отгътък чаталджанските позиции и даже да влезе в Цариград,** тогава тя **смъкна булото на доброжелателка и тогава ние виждаме Русия**

да дава лъжливи обещания, както ви е известно. Тя заяви, че е готова да накара съюзниците да почитат договорите, които са сключили с България, но България да не отива по-нататък от чаталджанските позиции; гаже настояваше да се откаже от превземането на Одрин, защото, казваше тя, тук настъпват моите интереси, тук настъпват руските интереси към Босфора, към Дарданелите, тук настъпва моят интерес на Балканския полуостров и по-нататък вие да не смееете да мръднете. **Тя обещавахе и едно правителство, което сляпо се водеше подир нея, поддържано и подклаждано и от другите партии, прие това ограничение, което даде руското правителство за нашата война, и сетне Русия беше, която не изпълни своето обещание да поддържа България по изпълнението на договорите от страна на нейните съюзници.**

Искам да кажа, че именно руската политика веднага се оголи, веднага тя смъкна булото си, когато, действително, съюзът гоиде да покаже силата си, когато той гоиде да застраши интересите на Русия.

Из речта на Димитър Благоев пред Народното събрание
25 април 1914 г.

БАЛКАНСКАТА ВОЙНА И СОЦИАЛДЕМОКРАЦИЯТА

Телеграмата от 12 юний 1913 г., в която г. Бобчев съобщава за своята среща със Сазонова, министъра на външните работи в Русия, и докладва на г. Данева разговора, който е имал в тази среща; думите на Сазонов са следните: „**Не очаквайте нищо от нас и забравете, че съществува някаква наша обязаност до днес от 1902 год.**“ По-късно, на 15 юний 1913 г., г-н Данев телеграфира до г. Бобчева. с № 1945 и в последния пасаж на тази телеграма – няма да ви я чета цялата, за да не ви отегчавам – казва: „**Да не би да са съобщили русите на ромъните денонсирането на конвенцията от 1902 год.?**“ Може ли, г-да, след това да съществува някакво съмнение, че тайна конвенция от 1902 год. съществува? Естествено, че никакво съмнение не може да съществува. Може важни държавни мъже, напр. от демократическата партия, да го отричат, обаче никои не им" вярва и не може да им вярва. **Тази тайна конвенция, както се вижда от изнесените телеграми, е**

Христо Кабакчиев

загължавала Русия да пази неприкосновеността, цялостта на българската територия и от същите разменени телеграми се вижда, че Русия, в най-критическия момент на България, се отказа от своята обязаност и остави Ромъния да забие своя нож в гърба на българския народ. (Ръкопляскане от десницата и десния център.) Нещо повече, вие имате телеграми, към които аз ще достигна по-после: вие имате една телеграма от г. Калинкова до г. Данева, която ще отбележа после и в която се казва следното: на един въпрос, зададен от г. Данева, **"Кои са**

силите, които насърчават Ромъния да мобилизира срещу България?, г. Калинков отговаря: **"Това са Русия и Франция"**. Ето как изпълни своята обязаност освободителката Русия, с която вие сключихте един таен договор.

А. Христовъ: Кои го сключи?

Хр. Кабакчиев: Русофилското правителство от 1902 год., което вие защитавате.

С този таен договор от 1902 год. какви обязанности поема България и българският народ, това ние още не сме честити да знаем; ние не знаем какви обязанности е имала България, но ние знаем, че вие, загърба на българския народ и въпреки съществуването на чл. 17 от конституцията, който в онзи момент ви загължаваше, когато се сключва един таен договор, да вземете пълномощно от Народното събрание, вие го сключихте без съгласието на Народното събрание, без неговото знание, вие извършихте едно нарушение на конституцията, за което, по силата на конституцията, вие трябва да отговоряте. Това е едно престъпление, което води към гържавния съд. **И вашето**

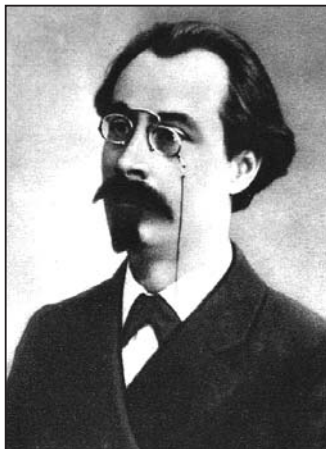
престъпление е толкова по-голямо, че когато вие обвързахте България с такъв един таен договор, вие свързахте съюза с една държава, която изостави българския народ в най-решителния момент и тласна един неприятел в неговия гръб. Ако това не е предателство към българския народ, аз ви питам кое е предателство?

...От най-положително място се научих, че силите, които са съветвали Румъния да мобилизира против България сега още преди обявяването на войната със Сърбия, са Русия и Франция. След тези данни, вам става явно г. г. народни представители, че Русия гържеше едно не само недружелюбно, но едно прямо враждебно отношение спрямо България – това е най-малката дума, която може да се каже, и въпреки това, бившето правителство неуклонно тласкаше, България все повече и повече в лапите на Русия. И предателството се състои в туй, че когато имаше толкова данни и когато трябваше да бъде ясно за българското правителство, че България е тласкана от Русия към пропаст, това правителство стремглаво отиваше по същата посока и най-после даде цяла България вързана на тепсия на руския цар да прави каквото ще.

Из речта на Христо Кабакчиев
пред Народното събрание, 3 май 1914 г.

БАЛКАНСКАТА ВОЙНА И СОЦИАЛДЕМОКРАЦИЯТА

...Непосредствено преди войната, в цял ред митинги и събрания и в нашия печат, който за всекиго е достъпен – обърнете се назад и разгърнете нашия орган от преди една година – ние предупреждавахме, изтъквахме голямата опасност, на която се излагаме, защото ние сме дълбоко убедени – всичките събития дойдоха да го докажат – че Русия, в противоречие на онова голямо и дълбоко заблуждение, което разделя нашите партии на русофилски и австрофилски, няма никакъв реален интерес да създава една велика България на Балканския полуостров. Това същото няма интерес да направи и една Австрия. Нито Австрия, нито Русия имат интерес да се създаде на Балканския полуостров една сериозна съпротива. Русия няма този интерес не само по съображения завоевателни –

Георги Кирков

в смисъл на онова, което се говори за Петър - Великовите планове. Аз вече преставам да разглеждам Русия такава, каквато си я представявах по-рано; аз разглеждам сега Русия като една капиталистическа страна, като една страна, която има своя индустрия, която се развива, и особено нейният юг, тъй високо развивайки се индустриално, с неговите неизчерпаеми подземни и надземни богатства, с неговата развиваща се обработваема индустрия. Тая Русия търси гебуше, търси път. Ако тя намери достатъчно негодни балканските народи, достатъчно слаби и глу-

хи към своята съдба, тя ще мине над техните тропове...

Из речта на Георги Кирков
пред Народното събрание, 25 април 1914 г.

РУСИЯ И ЗАВОЕВАТЕЛНИТЕ СТРЕМЕЖИ НА СЪРБИТЕ

При тези условия се започна втората Балканска война. От сърце предаденият на Русия Данев е бил предразположен за всички сюгестии, които са му идели от руска страна. Благодарение на тези сюгестии, той е предизвикал схватката на 16 юни 1913 г., която да оправдае решената от Русия война против България. За тази война Русия не само покани Румъния и с това благослови съюза против България, но тя даже е била дала на Румъния и понтони за преминаването на Дунава, при което са присъствали руски официални лица.

Могъл ли е тогавашният кабинет, прочее, да заблуждава в намеренията на Русия спрямо България? Ние обширно

изложихме, че това не е възможно, а сега нека обърнем внимание върху две обстоятелства, които би трябвало да се запомнят: **Още през октомври 1912 г., щом сърбите с българска помощ влязоха в Македония, руският император честити това на сръбския престолонаследник, като му каза, че сърбите са завладели Скопие, старата сръбска столица.** С това руският император още в началото на войната наруши сръбско-българския договор, защото според този договор, дали Скопие ще бъде сръбско, ще се реши след

Проф. Ганчо Ценов

свършването на войната, когато ще се прави равностметка на завзетата територия. **Руският император и арбитър, обаче, дава Западна Македония на сърбите още в началото на войната, което е против договора.** На Сазонова след това е оставало само да тури в изпълнение това императорско решение. **След Букурещкия мир, или 1914 год., руският император посети румънския крал в Добруджа, прие да стане шеф на полка, който пръв влезе в Силистра и квартируваше в българския град Добрич и пр. Тези два акта на руския цар стоят във връзка и показват, че с тях се е целило разпокъсването на България, което е толкова ясно, че нито Гешов, нито Данев са могли да се съмняват в него.**

Ще не ще, човек дожда да заключение, че кабинетът на Данева е искал да услуги на Русия, без да гледа на това, дали то е полезно, или вредно за България. В 1902 година Русия се възползва от идването на Данева на власт да назначи сръбски владика в Скопие, в 1913 година тя пък се възползва от Даневото министерстване да отнеме цяла Македония от България.

Проф. Ганчо Ценов, 1915 г.

Васил Коларов

И когато в 1912 г. Балканската война биде обявена, нямаше никакво съмнение, че тая война ще се води само по диктовката на руския царизм и че ако интересите на царизма поискат България да биде смазана, окастрена или унищожена, тя не щеше по никакъв начин да избегне тая участ. Интересите на руския царизъм през 1913 г. наистина изискваха България да биде нападната от всичките свои съседи, да биде победена, разгромена и окастрена и тя не избегна своята участ. Ето, другари и другарки, как "великите" български държавници, преследвайки "великите" национални

идеали на българския народ, играят по свирката на големите свои покровители, които, за да спечелят тяхното съдействие, не се подвоумяват да развържат и кесите си, когато това е необходимо ("Позор!" Ръкопляскане). **Защото, днес е известно, че цар Фердинанд в 1912 г., за да склучи балканския съюз, е бил подкупен от руския царизъм ("Позор!" Бурни ръкопляскания), а г. Янко Сакъзов преди два часа изнесъл пред събранието тука, че цар Фердинанд му бил казал, какво, за да склучи балканския съюз, г. д-р Данев бил получил един тлъст бакшиш от Русия. Отговорността за автентичността на този факт оставям върху г. Янко Сакъзова и върху цар Фердинанда.** Балканската война свърши с катастрофа. Ясно стана за цел свят, за целия български народ, че България е станала жертва на своето сляпо доверие към Русия. Г. д-р Данев, представителят на тая политика, беше принуден да заяви: "Моята политика фалира!".

Васил Коларов

ПЪТЯТ КЪМ КАТАСТРОФАТА (1912-1913-1919 г.)

През това време Сърбия и Гърция сключиха съюз против България. Русия знаеше за него и го използва за натиск върху последната. Румъния, която беше се заговорила със Силистра, предявява претенции за обширна българска земя и Русия, която, по силата на тайния договор от 1901 г., бе длъжна да пази целостта на българската територия откъм Румъния, я подстрекаваше и заплашваше с румънската намеса българското правителство. Така също Сазонов заплаши и с турската армия, която, въпреки Лондонския мир, още прогължаваше да стои недемобилизирана на чаталджанските и булаирските позиции. В нотата на руското правителство от 15 април и в телеграмата на руския император от 26 май беше изложено точно какво ще сполети България, ако тя не се съгласи на ревизия на договора, а се опита с оръжие да вземе уговорената в договора част от Македония.

Ясно е, че балканският съюз фактически бе вече разтурен. С мощното съдействие на Русия, неговата акушерка, основите му бяха подкопани.

Из речта на Васил Коларов

ЦАР ФЕРДИНАНД

СЪВЕТИ КЪМ СИНА

Презирай народа и не отдавай на никоя работа повече значение, отколкото тя има. От всички неща в твоето царство народът е най-маловажен.

Ти трябва да се въоръжиш с недоверие. Още повече не бива да се свързваш с дадена дума. За теб е опасно да бъдеш верен на думата си. Тая слабост ще накара поданиците ти да те презират. Обещай всичко, кълни се във всичко, но прави каквото ти скимне. Глупавите мислят, че тия пороци са полезни за най-долните ти поданици; царете обаче извличат най-голяма полза от тия пороци. **Аз бях голям лъжец, по-фалшив и по-лукав от всички, заради това можах да надиграя най-рафинираните гешефтары и най-хитрите мои братя, короновани глави.**

Тъй що не трябва да се спираш нито на минутата и да разсъждаваш върху тази вулгарна гума, добродетел и честност. Честността няма нищо царско. **Тя не се ползва с гостъп в нашата династия, а аз лично прекарах 32-годишно царуване без нея.**

Лицемерието е основна добродетел на царете. То е много тачено в нашия, Кобургския рог, така също и у българския народ. Ти трябва да го притежаваш във висша степен, ако искаш чрез лицемерието да обезоръжаваш поданиците си.

Зная, че ти не си религиозен като мен, но за тълпата ние трябва да се преструваме, че сме най-фанатици християни.

Това, което религията иска от простия човек, ние не можем да го дадем и религията ни прощава всички прегрешения, които ние не ѝ казваме, защото тя гледа на нас като миропомазани и предварително ни е простила.

Преструвай се, че благоговееш пред семейството, семейната чест и достойнството. Затваряй си очите за всичко, което ти се изпраща по тоя въпрос. Мъжете в България са груби и дори жестоки към жените си. Жените се преструват, че се подчиняват, но скришом те правят каквото си искат.

Нравите на твоите поданици не те интересуват. **Колкото по-ниско пада в нравствено отношение един народ, толкова по-сигурен е монархът.**

Една истина ще ти призная, че нашият Кобургски рог е рог на развратници и заради това европейските престоли се падат повече на нас, гладни и ловки авантюристи.

Историята може да каже един ден за мен, че аз съм най-великият монарх в зората на 20 столетие, **че макар и най-големият развратник, аз ще умра праведен и богоувъзнесен от цялото католическо духовенство.**

Цар Фердинанд

Цар Борис III

Зная, че в България има още хора, които плачат искрено, че аз съм абдикирал; за мен това са кучетата, на които давах кокали да гризат.

Не е необходимо един цар да е сладкогумен, но той трябва да има гарбата да стъкми прилично безсъгържателни мисли, да ги свърже без много грешки. Говори малко. Мълчаливите хора изглеждат важни и мъдри.

Научи наизуст няколко изречения, които са енциклопедията на царското красноречие.

Упражнявай се особено в употребението на съюзите, защото, ако е нужно да повтаряш същите фрази, ще трябва поне да умееш да им променяш реда, без да си покажеш съвсем босотата.

Има хиляди начини да използваш религиите. Верующите хора са мъдрите граждани и покорни поданици, стига само да се щади специалната им чувствителност. Те всякога ще бранят престола, който не могат да си представят без църквата.

Царят трябва да бъде голям комедиант и в практикуване обрядите на религията. Политиката е острието на камата, а религията е като пита кашкавал.

Нашата династия показва голям политически такт. И лютерани, и православни, и католици са наши обожатели... защото умеем да ги лъжем. Бъди добре с франкмасоните. Католиците уверяват, че франкмасоните се кланят на дявола, понеже католиците се боят повече от дявола, отколкото от бича на бога. Няма да им се зловиди, че ти си еднакво приятел с бога и с дявола, понеже, макар и православен сега, ти не вярваш като мен ни в единия, ни в другия.

Патриотизмът, на който трябва да гадеш външно съдържание, е голяма фраза за умните хора; само глупаците се упойват от тая гума.

Патриотизмът служи да оправдае успешните войни и да узакони военните разходи, защото народът мисли, че войската, която той плаща, трябва да служи да го пази от външни нападения, когато всъщност войската пази само теб против възможния гняв на народа.

И така преструвай се, че почиташ гръмкия изблик на патриотизъм, понеже той е същевременно крепост против народа и строг пазител на границите на царството ти, т.е. на целостта на твоите доходи.

Откъси от “Цар Фердинанд – съвети към сина” – УИ “Св. Климент Охридски”, София, 1991 г.

ПРЕДИ И СЛЕД ДОГОВОРА В НЬОЙ, 1927 г.

Сега, преди да свърша, искам да кажа няколко думи за малцинствата, по-правилно може би ще бъде, ако кажа за българските мнозинства под чуждо иго. Аз зная големите маси от български произход в Македония под сръбско и гръцко владичество – да не споменавам за загубата на Балчик, Добрич и Каварна, сега под робство на Румъния, и на запад, и на северозапад на чисто български територии, присъединени към Югославия.

Но най-голямата трагедия, която виждам, е в Македония – една от най-плодородните части на Балканският полуостров, център на една от най-старите цивилизации, малко позната днес, една страна, която през пет века е била най-зле управлявана от турците и която след 1878 г. е била огнище за борби между съпернишки пропаганди, населението на която, особено онова в Източна Македония, ако и да не беше хомогенно, и селското в северната половина, няколко километра до Егейския бряг, беше компактно българско, молеше се съгласно учението на Екзархийската черква и беше съзнателно и горещо привързано към братята си в царство България.

Но се е днес това население? Голяма част, зная, е забегнало в България, без да занесе нищо със себе си, и днес се храни от щедростта на българския народ. С куршуми, снаряжи и щикове, с изтезания и огън, с изгнание и затвор те бяха съсипани и заставени да бягат, невинни хора бяха изколени и заличени чрез

огън и меч. Как ще се яви историкът с широк поглед и с достатъчно здраво сърце на тая човешка сцена, през тези тъмни и страдални времена, да опише ужасната трагедия на Македония?

Колкото лошо и да беше турското управление в Македония през петте века, през които тя беше под турско властение, на българите там все пак се позволяваше езикът, обичаите – народността им – в забележителен контраст с гнешната брутална генационализаторска политика на гърците и на сърбите.

Проф. Уил Мънроу

ГАРВАНСКАТА ГОЛГОТА

2.III.1923 г.

В началото на миналата година за пограничната област Щип – Радовиш и Кочани, беше назначен великият сръбски жупан Маткович, натоварен от сръбското правителство да преследва четите. Още в първите дни Маткович предприема обиколка из пограничната област.

На 2 март 1923 година Маткович с едно отделение войска и картечници се явява в село Гарван. Според разказа на очевидец, пристигнали са в селото към 10 часа преди пладне. Селяните са били на работа по полето.

Повикват кметския наместник на селото и му заповядват да събере всички селяни. **Докато кметският наместник успява да събере от полето селяните, войниците от войсковото отделение, които придружавали Маткович, се втурват в къщите да извършват обиск. За срам, обискът се използва за обезчестяване на беззащитните жени.**

След един час всички селяни са били на площада в селото. **Между събралите се имало и 12–14-годишни деца.** За да не се страхуват селяните, обяснявало им се, че събират ги с цел да се предадат някои наредби и заповеди, получени от Белград.

На площада дошли и жени, едни – от страх за мъжете си, други – пострадалите, за да се оплачат от насилията на

сръбските войници.

След като Маткович говорил за четите, заповядал да се отстранят жените. Под претекст, че мъжете ще кара за Щип, нарежда събраните селяни, на брой 28 души, да ги изведат вън от селото.

Селяните почувствали, че се крои нещо, започват да се молят да ги освободят, обаче, под силата на камшика и прикладите, скоро се намерили вън от селото.

На излизане Маткович остава няколко души войници на изходните пунктове на селото, за да се попречи на жените да дойдат след тях.

Смущението сред селяните станало извънредно голямо, когато вързани ги отклонили от пътя и ги повели през нивите. Явно станало, че към никакъв Щип не ги карат, а просто на заколение. Всички паднали на колени и молили да не се посяга върху тях.

С голяма мъка, труд и усилия, сред плач, писък и молби, заглушавани от безжалостното плющене на камшика, ремъка и приклада, могли да ги заведат на една поляна, далеч от селото на около 3 километра.

Спират ги за почивка. Маткович се обръща към тях с думите: „Кажете ми де са комитите и кои са ятаците им!“.

366. Radovich. — Радовишъ.

Избити българи от сърбите

Селяните, не знаейки какво да кажат, отговорили, че те не познават никакви чети и просят пощада.

Разнервиран, Маткович казал: „Не знаете комитите, вие сте комити“, и заповядал да се отдалечат войниците на няколко

Избити българи при сръбското отстъпление от Скопие

крачки и да почнат да стрелят по живите мишени.

Војниците се отдръгнале настрана, обаче всред тях станало едно раздвижване. Всички почувствали, че не може да се изпълни заповедта, и едни тихо, други смело заявили, че няма да стрелят.

Маткович заповядва да се отстранят војниците и вместо тях нарежда да се изпълни волята му от бездушни картечници. След 5 минути само картечниците са почнали да косят, селяните едн по едн изпадали по земята.

Картината била ужасна, не всяко сърце е могло да изтрае да я гледа. Војниците били се обърнали с гърб и с наведени глави; само самодоволната усмивка на Маткович е издавала спокойствие...

ЖЕРТВИ НА ТОВА ЗЛОДЕЯНИЕ СА:

1.	Тане Иванов	на 50 г.
2.	Петруш Иванов	„ 47 „
3.	Димитър Иванов	„ 41 „
4.	Петруш Атанасов	„ 21 „
5.	Георги Милев	„ 32 „
6.	Ефрем Траянов	„ 30 „
7.	Стевко Траянов	„ 39 „
8.	Петруш А. Велянов	„ 35 „
9.	Костагин Здравев	„ 18 „
10.	Христоман Поцев	„ 57 „
11.	Георги Донев	„ 31 „
12.	Тасе Ефтимов	„ 52 „
13.	Траян Тасев	„ 23 „
14.	Стое Коцев	„ 34 „
15.	Пане Коцев	„ 28 „
16.	Стоян Филипов	„ 25 „
17.	Доне Василев	„ 29 „
18.	Иван Василев	„ 35 „
19.	Моне Василев	„ 12 „
20.	Мите Здравев	„ 19 „
21.	Димитрия Колев	„ 37 „
22.	Атанас Колев	„ 13 „
23.	Богатин Георгиев	„ 23 „

24.	Петре Георгиев	на 40 г.
25.	Яне Поцев	„ 59,,
26.	Ефтим Петрушев	„ 20,,
27.	Васил Симеонов	„ 27,,
28.	Костадин Цветков	„ 31,,
29.	Цвета Томева *	„ 65,,

* Умряла, след като видяла труповете.

Както се вижда от тоя поменик, между избитите има едно момче на 12, второ на 13 и трето на 17 години! И само тоя факт говори повече от всичко друго за жестокосърдечieto на сръбската власт!

След този черен подвиг Маткович се отправя за съседните села. **Остава един караул да пази да не гойдат жени от селото да подирят мъжете, бащите и братята си.**

Цели шест гена избитите са стояли непогребени. Никой не е смеел да отиде на това място. Караулът не пускал никаква жена да се яви от селото. Чак на седмия ген дохождат селяни от съседните села и ги погребват.

Селото Гарван е прекарало неописуем ужас. Всички къщи са стенели, всичко е било потънало в плач.

Обстановката, при която е станало избиването, е била предадена на селяните още същия ден. Селото е научило този факт от самите участвали войници, които са прегали в подробности картината за онази нова голгота, гдето бе отнет животът на 28 души мирни и беззащитни граждани на Сръбска Македония.

Из книгата “Гарванската голгота”

ЗА МОРАЛА НА КОМУНИСТИТЕ

“Освобождението на пролетариата и въобще на работническите маси под игото на капитала е съпроводено с грамадни човешки жертви и извънредно грамадни материални разрушения и унищожения. От историята на народите се учим, че свободата винаги е свързана с потоци кърви и с унищожения на градове и села.

В най-великата от досегашните революции, в руската такава,

ние виждаме същото, само че в размери, които напълно съответствуват на нейния размах в широчина и дълбочина, както и по обширност на територията, върху която се извършва. На жертвите трябва да не се обръща внимание, защото всяка революция е свързана с това.”

По-нататък авторът на “Минноподривното гело” Ив. Минков казва:

“Оставете всекаква хуманност и тям подобни дивотици.” “В гражданската война от противниците ще има успех този, който със своята смелост и гързост на действията си не се справя с обстоятелството, че ще бъдат унищожени повече материални блага от обществените и частни имуществва. **Ще побегу този, който не спазва никакви правила на хуманността и други дивотици, които могат да бъдат измислени.**”

... След Великден 1924 г. четата е вече образувана в състав от 19 човека, а именно: Тодор Грудов (воевода), Г. Янчев (помощник воевода), касиер Дремсизов, а негов помощник Н. Игнатов, четници: Коста Петров, Жеко Киров, Желязко Янев, Георги Премянов, Панайот Богданов, Теофил Теофилов, Георги Начков, Георги Иванов, Ив. Суменски, Николай Лазаров и Васил Илиев.

... Според показанията на заловените Коста Петров и Жеко Киров, на 13 септември с.г. четат влиза в с. Турски Алагюн, задигат оръжието, находящо се в общината, като взимат от нещастното население 100 000 лева контрибуция.

На 17 септември четата напада трудовашката група в местността “Падалото” – в момента, когато групата е била вече готова да отиде на работа. **Тук бива убит капитан Багрянов по най-отвратителен и зверски начин. Ранен и заловен, Багрянов бива докаран при Т. Грудов, който дава заповед на разбойниците Коста Петров и Атанас Премянов да го бият с прикладите. С пронизано рамо, пробита глава, облян в кърви, Багрянов изгубва силите си и пада в безсъзнание. Свестяват го и наново започват безмилостни удари с прикладите. Под страх от разстрел дава се заповед всеки трудовак да удари с по едно гърво своя началник. Изнемощял, облян в кърви, Багрянов изгубва сили и пада в безсъзнание. В това положение Коста Петров и Желязко Янев**

опитват ножовете си в гърдите на нещастния Багрянов. Тежките охкания и стенания, изтръгнати от разкъсаните гърди на умирающия, не трогват главорезите. И още не издъхнал, започва се оная страшна и зверска операция, която би отвратила и най-коравото сърце. Ръцете и краката на Багрянова биват отрязани и закачени по гърветата, а червата извадени и захвърляни по продължение на лагерната ограда.

Тук сагизмът взема най-голямо проявление, като нагминава и най-кръвожадния звяр. **И нека се знае, че Багрянов цели 3 години устояваше на фронта своя гълг и трябваше да бъде убит по най-зверски начин в своята родина и то от ръцете на разбойници.**

В началото на м. ноември същата година Централният революционен комитет с окръжно до всички военни области даваше нареждане да се сформират специални терористически групи. В окръжното се споменаваеше, че дейността на терористическите групи трябва да се изрази в пречистване комунистическите среди от провокатори, избиване на по-видни личности от средата на управляющите, извършване на известни атентати; пожари, нападения и други. **За терористи се избираха смели и безжалостни фанатизирани младежи, на които се плащаше твърде големи заплати.** Освен това за всяка сполучлива проявена терористическа дейност Централният комитет даваше парични награди за поощрение на терористите. Терористическата дейност взема широки размери, като не се избираха средствата и условията. Маса убийства и нападения бяха станали в един кратък период.

Из показанията на Цола Драгойчева

...Пето: По-нататък четническото движение колкото и да изигра своята роля, то си има големи отрицателни черти, а именно, че в неговите среди често пъти се вмъкваха криминални престъпници и вършеха деяния, които погравяха авторитета на партията. Още повече, че четническото не можеше да бъде здрава организационна сила.

Шесто: **Парите в партията оказаха твърде много своето пагубно влияние върху движението, защото и при най-**

елементарно посягане към какъвто и да било член на партията, за каквато и да било работа, той чакаше възнаграждение. Често пъти дори и партийни членове гледаха на организацията като на сиропиталище. Това създаваше несъмнено едн дух на разложение.

Трябва искрено да порицаем туй, на което безрезервно се подчинявахме, и да погледнем без страх и двоумение това, което ни чака. Какво сме криви ние, слепите идеалисти, да плащаме греховете на безумни атентатори? Какво допринесоха те на работническата класа? Нищо, нищо, освен неизмерими страдания. Човек, който като краен садист решава да обезглавява стотици ценни живота, който забравя след това, че за неговия престъпен порок ще плаща цяла класа, не може да бъде комунист. И на такива ние не можем да не изпратим нашето най-гълбоко презрение гаже в гроба.

Пане Бичев “Навечерието на атентата”

ВМРО сезира прокуратурата за престъпления на лидерите на ОМО “ИЛИНДЕН – Пирин”

...На 15 ноември 2006 г. Софийска градска прокуратура е възложила на Национална служба “Полиция” в МВР допълнителна проверка. Тя е била осъществена от 15 ноември до 20 декември на териториите на областите Благоевград, Варна, Плевен, Шумен, Пловдив, Пазарджик, София и др. При проведените разговори с лицата, включени в списъците за регистрация на ОМО “ИЛИНДЕН – Пирин”, е установено, че по-голямата част от около 5800 представени подписа са всъщност нелегитимни. **1168 не са давали съгласие да бъдат приети като членове на партията. 158 не пребивават на посочения адрес. Двама са непълнолетни. 5 лица са регистрирани като психичноболни. 28 пък членуват в други партии. 48 от посочените хора са пребивавали в чужбина през периода на изготвянето на списъците за регистрация. 13 лица са починали.**

В-к “Струма”, 7-8 април 2007 г.

СКОПИЕ. Русия и Сърбия подкрепят изпълнението на решението на Европейския съд за правата на човека в Страсбург за регистриране на партията ОМО "Илинден – ПИРИН" от страна на България, а Гърция и Кипър го блокират. Това съобщи македонската тв "Сител", позовавайки се на свои източници в Страсбург.

Това станало ясно на сесия по-рано тази седмица на Комитета на министрите в Съвета на Европа. На нея не било поискано изрично от България да изпълни съдебното решение за регистрирането на партията ОМО "Илинден – ПИРИН" поради липса на консенсус. **На срещата Русия и Сърбия настоявали да се приложи правосъдието докрай, а не само чрез плащане на глоба.** Гърция и Кипър подкрепили България срещу искането на Македония. Останалите 40 страни-членки на Съвета на Европа не поискали да усложняват влизането на България в ЕС на 1 януари 2007 г. и не взели страна, посочва тв "Сител".

На 3 ноември при срещата си в София с македонския си колега Антонио Милошоски българският външен министър Ивайло Калфин отбеляза, че решението на съда в Страсбург не предполага регистрация на партия. България беше осъдена на глоба и си я плати, каза Калфин. По думите му повече юридически следствия от решението на съда няма.

В-к "Стандарт", 9 декември 2006 г.

Из "Интервю на Бетина Апостолова с Никола Григоров"

– Подкрепяте ли идеята на Красимир Каракачанов България да предприеме политика на изолационизъм по отношение на Македония?

– За да се отговори на наглостта на скопските фалшификатори, следва да се вземат конкретни мерки, които да засегнат конкретните виновници, а не изстрадалия български народ на Македония. Такива мерки могат да бъдат:

– засилена медийна гържавна пропаганда за разобличаване на фалшификациите на скопските „историчари“.

– ответни конкретни мерки, засягащи безграмотните и арогантни скопски политици и лъжливите скопски вестникари – редактори, журналисти и т.н.

– най-ефикасното и бързодействащо лекарство за

сърбоманската антибългарска пропаганда в Македония е внасянето на официално оплакване от страна на българското правителство в Европейския съюз и ООН за погазването на елементарните човешки права на българите в концлагера Македония и за гнусните фалшификации на българската история. Но за това е необходимо да имаме българско правителство, съставено от българи, което все още е мираж в България.

– Европейският съюз следва да наложи тотална изолация на престъпниците от Скопие. Така, както в медицината болните от заразни болести се изолират. А македонизмът е лоша болест, също като чумата и проказата. Така че тези, които лъжат, които потъпкват човешките права на българите във Вардарска Македония, не трябва да припарят у нас.

– Какво според Вас трябва да се промени в регионалната политика на България по отношение на балканските страни и в частност спрямо Македония?

– Нашата, българската, политика следва изцяло да защитава българските интереси, а не както досега – тотално слугинска, в услуга на Сърбия и Гърция. Нека в политиката да се следва заветът на Левски: „Ние нищо чуждо не искаме, но своето на никои няма да дадем!“.

– Кои има интерес от влошаване на българо-македонските отношения?

– Главно сърбоманските управници, които искат да се влошат отношенията ни с Македония, за да завлекат и обединят Вардарска Македония със Сърбия. Разбира се, голям интерес има и Гърция, която кара по максимата, че когато двама се карат, третият печели, и която винаги дебне да завлече нещо българско.

– Беше ли правилно решението за въвеждане на безплатни визи за македонските граждани?

– Абсолютно правилно. На изтерзаните, измъчени и тероризирани българи от Македония следва да им се помага от техните братя от свободната стара България и не трябва да им се правят никакви спънки и ограничения. Това са наши еднокръвни братя и сестри, живели и живеещи под най-тежкото робство в Европа – това на сърбите и техните безграмотни слуги еничари – македонисти.

– Как да разпознаем фалшивите патриоти и как оценяват проекта „Атака“?

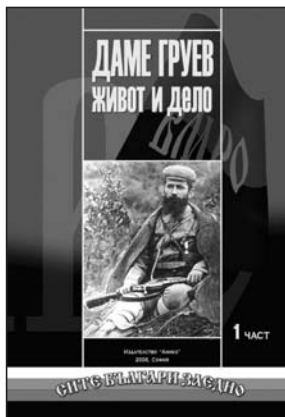
– Фалшивите патриоти са патриоти само за маскировка,

декларират се за патриоти само и само да излъжат българите и да ги поведат в посока, угодна само на враговете на България.

За тях само Америка и евреите са виновни за нещастията на България, даже и за неща, за които те си нямат хал-хабер. Например на всеки що-годе грамотен и четящ човек е ясно, че България никога хаир не е видяла от Сърбия и Гърция и никога няма да види, че тези гържави, ако могат, в капка вода ще ни удавят. За кражбите на история, територия и хора да не говорим. Че техни най-големи съюзници в разграбването на България и в геноцига срещу българите са Франция и Русия. Затова за разпознаването на пишман патриотите вижте отношението им към тези страни и веднага ще ви стане ясно кой какъв патриот е. Това важи и за лъжепатриотичната партия „Атака“. Например техният вожд в своята наглост, арогантност и безграмотност стигна до абсурдното твърдение, че виновници и поддръжници на македонизма са САЩ и ЕС. А не обели зъб да каже нещо за подкрепата, която получи ОМО „Илинген“ в Съвета на Европа от Русия и Сърбия. Но както е казал Бог: „По делата им ще ги познаете!“.

В-к “Вяра”, 31 януари 2007 г.

ТЪРСЕТЕ НОВИТЕ НИ КНИГИ!

Яне Сандански

Гьорче Петров

ВМРО като организация, създадена от български патриоти с цел извоюване свободата на българите от Македония и Тракия, гържи да не се забравя историческата истина и да не се злоупотребява с имената, творчеството и паметта на българските възрожденци, борци за свобода и революционери от Македония. Затова организацията обявява награда.

100 000 евро ще получи всеки сърбокомунист (македонист), който представи автентични исторически доказателства, че са били наречени или са се самоопределили като македонци в етнически смисъл следните бележити възрожденци и революционери, рогени, живели, творили и борили се за свободата на българите в Македония:

1. Гьорче Петров, роден с. Варош, Прилепско
2. Тодор Александров, роден гр. Щип
3. Иван Михайлов, роден с. Ново село, Щипско
4. Пере Тошев, роден гр. Прилеп
5. Яне Сандански роден, с. Влахи, Кресненско

Н. Григоров

СЪДЪРЖАНИЕ

ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ (1722-1798)	1
ЗАДЪЛЖЕНА ЛИ Е БЪЛГАРИЯ НА РУСИЯ?	3
ГЪОРЧЕ ПЕТРОВ	8
ПИЕМЕ, ПЕЕМЕ	9
АЙДЕ, АЙДЕ, БРАТЯ БЪЛГАРИ	10
СЕ СОБРАЛИ БАШ КОМИТИ (<i>Песен за Васил Левски</i>)	11
ОЙ ТИ, МОМЕ, ЛУДО ЛИ СИ	12
СНОЩИ МИНАХ	13
НИЗ ДВОР СЕ ШЕТА СПАЙО	14
СНОЩИ ВЕЧЕР /на МЛА./	15
ЛЕНЧЕ БРЕ, ДУШО	16
ТАМ ДАЛЕКО МАКЕДОНИЯ	17
СЕДНАЛА РАДКА ДА ТКАЕ	18
ВО РОДНО СЕЛО	19
ТРЪГНА МИ ЛЕНКА	20
АЙДЕ РАЗБОЛЕ СЕ МОЙТО ЛИБЕ	21
ЗАСПАЛА ЯНА	22
МОРЕ КОГА ПОЙДОХ	23
ВЕСЕЛИ ЗЛОПОЛУЧИЯ, РАЗКАЗИ, 1940 г.	24
ПРЕДГОВОР КЪМ "СЛОВО О ПОЛКУ ИГОРЕВЕ"	24
ПРЕДИСЛОВИЕ КЪМ ПРЕСЕЛЕНИЕ В РУСИЯ	25
ПРЕСЕЛЕНИЕ В РУСИЯ	27
ХРИСТО БОТЕВ	28
ШИПКА	30
БИОГРАФИЯ НА ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ	31
ЗА УЖАСИТЕ НА НОВОТО РАВНОВЕСИЕ НА БАЛКАНИТЕ	32
ЗЕЛЕНИШКАТА СВАТБА	33
РУСИЯ И БЪЛГАРИТЕ В МАКЕДОНИЯ	34
РЕВОЛЮЦИОННИТЕ БОРБИ В АЗОТ (Велешко)	35
ПОГРОМЪТ НА БЪЛГАРИЯ. ВИНОВНИКЪТ, 1914 г.	36
БАЛКАНСКАТА ВОЙНА И СОЦИАЛДЕМОКРАЦИЯТА	39
РУСИЯ И ЗАВОЕВАТЕЛНИТЕ СТРЕМЕЖИ НА СЪРБИТЕ	44
РЕЧ ОТ 22 ЮНИ 1919 г.	46
ПЪТЯТ КЪМ КАТАСТРОФАТА (1912-1913-1919 г.)	47
ЦАР ФЕРДИНАНД – СЪВЕТИ КЪМ СИНА	47
ПРЕДИ И СЛЕД ДОГОВОРА В НЪОЙ, 1927 г.	50
ГАРВАНСКАТА ГОЛГОТА	51
ЗА МОРАЛА НА КОМУНИСТИТЕ	55
РУСИЯ ПОДКРЕПЯ СКОПИЕ ЗА ОМО „ИЛИНДЕН“	59

ВНИМАНИЕ, ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ!!!

Четата “Сите българи заедно” уведомява всички читатели, че екип от именити български историци от Главно управление на архивите при МС изготви по оригинални автентични документи и пусна на пазара нов суперунищожителен антибиотик срещу чумоподобния сърбокоминтерновски бацил на македонизма. **Досегашните изследвания показват, че в България бацилът на македонизма поразява нервната система на слабограмотни и безграмотни безродници, долнопробни и деградирани пляници, невероятно тъпи, прости и безкрайно алчни карьеристи и ренегати, които заради простотията и алчността им бацилът ги превръща в абсолютни глупаци, болни папагали и развалени грамофонни плочи.** С цел да се предотврати разпространението на бацила на македонизма, двамата историци Ива Бурилкова и Цочо Билярски представят на читателите изключително полезната книга “Програмните документи на ВМРО от 1894 г. до 1919 г.”. От всички изложени документи в книгата съвсем ясно се вижда, че ВМРО е била от самото създаване една истинска родолюбива българска организация, която е създадена и се е борила за свободата на поробените българи в Македония и Тракия, против тиранията на турци, гърци и уж славяните сърби. **Предупреждаваме заразените от гнусния сърбокоминтерновски бацил на македонизма да четат книгата с повишено внимание и с много успокоителни.** Силно заразените сигурно ще получат световъртеж, припадъци и дълбоки нервни кризи, а слабо заразените огма ще се излекуват и ще разберат, че са били грозно манипулирани от сръбски подлоги с една 100 % лъжа, за да предагат на сърбите своя род и своята мила родина – майка България. Намерете, прочетете и съхранете вкъщи тази изключително полезна книга! За истинските българи тя е източник на много знания за нашата славна история и ценен повод за заслужена българска национална гордост.

Никола Григоров